

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1245/11
27.09.2012. година
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Мирјане Ђерасимовић и Јелене Боровац, чланова већа, у спору по тужби тужиоца Р.И. млађег из М., кога заступају пуномоћници Р.И. старији из М. и О.Н., адвокат из З., а у ревизијском поступку и М.Г., адвокат из З., против тужене Републике Србије коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде нематеријалне штете у износу од 600.000,00 динара, због повреде права на правично суђење, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж. бр. 883/2011 од 05.05.2011. године, у седници већа одржаној дана 27.09.2012. године, донео је следеће

Р Е Ш Е Њ Е

И НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж. бр. 883/2011 од 05.05.2011. године као изузетно дозвољеној по одредби члана 395. ЗПП.

И ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж. бр. 883/2011 од 05.05.2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зрењанину П. број 1070/2010. од 03.03.2010. године делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати износ од 300.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.03.2010. године на име задовољења због повреде права тужиоца на правично суђење из члана 6. став 1. Европске конвенције у вези члана 18. и 32. Устава Републике Србије извршене од стране Б.П., судије Општинског суда у Зрењанину у судском предмету под ознаком П. број 875/09. Са вишком тужбеног захтева преко досуђеног износа, а до траженог износа и то за износ од 300.000,00 динара са законском затезном каматом од 03.03.2010. године па до исплате као и у делу тужбеног захтева којим је тужилац предложио да суд нареди на трошак Републике Србије објављивање изреке ове пресуде у дневном листу В.н. тужбени захтев је одбијен као неоснован. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж. бр. 883/2011 од 05.05.2011. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду у делу одбијеног тужбеног захтева. Усвојена је жалба тужене у делу усвојеног тужбеног захтева, преиначена првостепена пресуда и као неоснован одбијен тужбени захтев за исплату првостепеном пресудом досуђеног износа од 300.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.03.2010. године па до исплате. Решењем о трошковима спора садржаним у изреци другостепене пресуде тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове спора у износу од 31.000,00 динара.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију засновану на одредби члана 395. ЗПП. Разлоге изузетне дозвољености ревизије образложио је потребом новог тумачења права и уједначавања судске праксе у парницама по овим тужбама. Ревизију је изјавио због битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП и погрешне примене материјалног права из члана 363. ЗПП у вези са чланом 398. став 1. тачка 1. и 3. ЗПП.

Тужена није поднела одговор на ревизију.

Апелациони суд у Новом Саду је решењем РЗ број 160/11 од 16.11.2011. године предложио Врховном касационом суду да о ревизији тужиоца изјављеној против другостепене пресуде одлучи у смислу члана 395. ЗПП. Предлог за такво одлучивање заснован је на потреби тумачења права и уједначавања судске праксе јер је заснована на различитом тумачењу права од чега зависи основаност или неоснованост оваквих тужбених захтева.

Ревизијски суд није прихватио предлог другостепеног суда за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној по одредби члана 395. ЗПП јер налази да нису испуњени услови за примену наведене законске одредбе.

Одредбом члана 395. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побјигати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона када је по оци апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или када је потребно ново тумачење права. Истакнути разлози за одлучивање о ревизији по члану 395. су уједначавање судске праксе и тумачење права. Нису испуњени услови за уједначавање судске праксе одлучивањем о ревизији по члану 395. ЗПП јер ни тужилац ни Апелациони суд у Новом Саду не достављају одлуке из којих произилази неуједначена судска пракса, а чињеница да првостепени и другостепени суд у предметном спору у конкретној правној ситуацији доносе различите одлуке не значи и да је судска пракса након другостепеног одлучивања и даље неуједначена у споровима за накнаду штете по овом основу. При том не постоје процесне могућности да се усвајањем ревизије укине другостепена пресуда и следом тога ни могућност давања укидног налога за другачије другостепено одлучивање (укидање првостепене пресуде и одбацивање тужбе).

Са изложеног одлучено је као у изреци ревизијског решења под I.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије тужиоца у смислу члана 394. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09) који се примењује на основу члана 506. став 1. важећег ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, ступио на снагу 01.02.2012. године) и одлучио као у изреци ревизијског решења под II из следећих разлога:

Ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у предметном спору поднета је 10.06.2009. године са захтевом за накнаду штете у износу од 600.000,00 динара. Правноснажном другостепеном пресудом тужбени захтев је у целости одбијен, те наведени износ представља вредност предмета спора која се ревизијом побига. На дан подношења тужбе наведени износ представља динарску противвредност од 6.384,75 евра по средњем курсу НБС за 1 евро од 93,9739 динара.

Одредбом члана 55. Закона о изменама и допунама ЗПП који је ступио на снагу 29.12.2009. године („Службени гласник РС“ број 111/09) прописано је да ће се поступци започети пре ступања на снагу овога закона окончати по одредбама овога закона, а само изузетно о ревизијама изјављеним пре ступања на снагу овог закона, Врховни касациони суд одлучиваће по одредбама претходно важећег ЗПП. Како је ревизија тужиоца изјављена након ступања на снагу наведеног закона, односно 14.06.2011. године одредбе овог закона релевантне су за оцену њене дозвољености.

Новелираном одредбом члана 394. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена о имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побиганог дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе. Како је у конкретном случају вредност предмета спора побиганог дела правноснажне пресуде испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изложеног и члана 404. ЗПП, одлучено је као у изреци под II.

Председник већа - судија

Стојан Јокић, с.р.